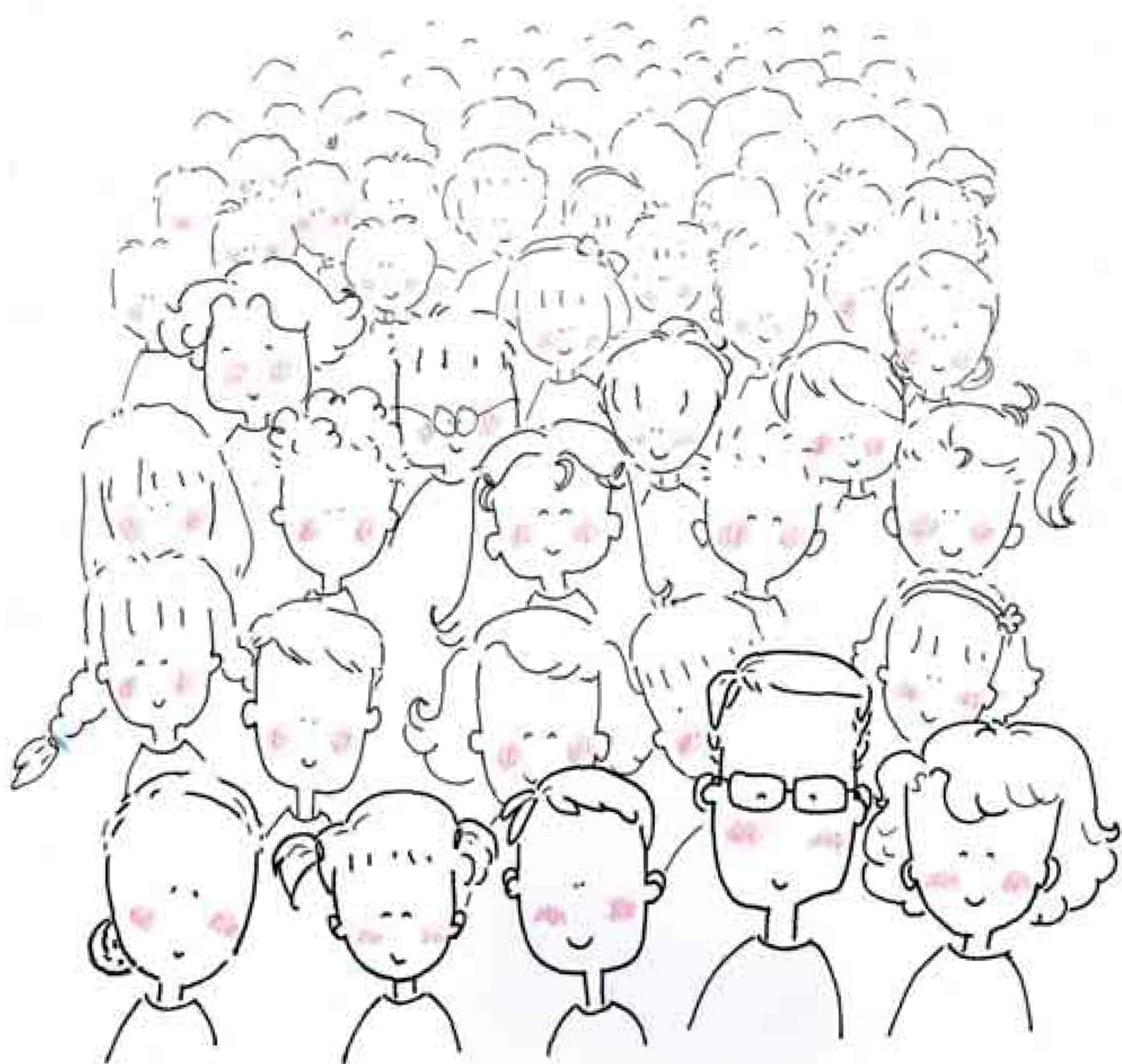

หยาดเหงื่อและรอยยิ้ม

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ต้นเดือน ซึ่งเป็นวันที่สาธุชน
จะมาวัดกันมาก เพราะมีพิธีบูชาข้าวพระในช่วงเช้า และ
บ่ายของวันเดียวกันนี้ จะมีสาธุชนจำนวนมากกราบ
คุณยายที่อาคารยามาอีกเช่นกัน ข้าพเจ้ารับหน้าที่
เตรียมสถานที่ให้เรียบร้อย เพื่อรองรับสาธุชนที่มา
กราบคุณยาย

ครั้นได้เวลา สาธุชนต่างทยอยมานั่งเต็มห้อง

เสมอเหมือนกันหมด และสอนให้ทุกคนพึ่งบุญ เอา
บุญเป็นที่พึ่ง เอาบุญไปช่วย แล้วทุกอย่างก็จะสำเร็จ

เวลาผ่านไปเรื่อย ๆ คนแล้วคนเล่าผลัดเปลี่ยน
กันเข้ามากราบคุณยาย แต่ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปยาวนาน
สักแค่ไหน รอยยิ้มและกำลังใจที่คุณยายมอบให้กับ
สาธุชนทุก ๆ คนยังคงเหมือนเดิม

กระทั่งได้เวลาถวายยาหอม พี่อารีพันธุ์ก็ให้
สัญญาณข้าพเจ้าไปชงยาหอม ขณะพี่อารี
พันธุ์ยกถ้วยยาหอมถวายคุณยาย
ข้าพเจ้ามีโอกาสนำเรื่องมองที่
ใบหน้าของท่าน เห็นหยดน้ำใส

กระทั่งล้นออกมาด้านนอก ทุกคนพยายามจะเข้ามา
กราบคุณยายให้ใกล้ที่สุด

เมื่อคุณยายมาถึงภาพที่ข้าพเจ้าเห็นจนจินตนา คือ
มือทั้งสองของท่านจะยกขึ้นพนมและกล่าวว่า “สวัสดิ
ทุก ๆ คน” ก่อนเสมอ จากนั้นท่านจึงค่อย ๆ นั่งลงบน
เก้าอี้ มีพื่อาริพนัธุ์นั่งที่พื้นข้างท่าน สาธุชนก็มาราบ
คุณยายพร้อมกัน คนที่นั่งหน้าสุดจึงได้โอกาสกราบ
เรียนคุณยายก่อน บางคนกราบเรียนตามปัญหาชีวิต
ของตนเอง บางคนก็กราบเรียนตามปัญหาของ
ครอบครัว บางคนเอารูปคนตายมาให้คุณยายช่วยส่ง
บุญให้ ข้าพเจ้าได้ยืนคุณยายให้กำลังใจกับทุก ๆ คน

เกาะเต็มใบหน้า และข้างแก้ม พี่อาร์พันธุ์จะใช้กระดาษ
ทิชชูซับเหงื่อให้ท่านเป็นระยะ ๆ

หลังจากสาธุชนคนสุดท้ายเข้ามากราบคุณยาย
แล้ว ข้าพเจ้าเห็นคุณยายเอนตัวไปพึ่งพนักเก้าอี้ สัก
ครู่พี่อาร์พันธุ์กับเปิ้ลก็เข้ามาพยุงท่านเพื่อพากลับไปพัก
ระหว่างที่เดินกลับไปที่พัก จะมีสาธุชนมาคอยส่งท่าน
เป็นจำนวนมาก บางคนก็เพิ่งมาถึงวัดและหวังจะได้
กราบท่านก่อนกลับบ้าน

ขณะข้าพเจ้าเดินนำหน้าคุณยายมานั้น ข้าพเจ้ารู้ว่า
สาธุชนบางท่านเอื้อมมือมาแตะที่ขาของคุณยาย บาง
คนก็ยื่นซองปัจจัยพร้อมพวงดอกไม้ถวายท่านระหว่าง

ทาง และด้วยสัญชาตญาณทำให้ข้าพเจ้าต้องพูดออกมาว่า “ขอทางให้คุณยายท่านด้วยนะคะ”

ข้าพเจ้ายังเดินนำมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีสิ่งใดไม่ทราบมาดลใจให้ข้าพเจ้าหยุดเดินแล้วหันกลับไปมองข้างหลัง ภาพที่เห็นในขณะนั้น คือ ใบหน้าของคุณยายที่ชุ่มไปด้วยหยาดเหงื่อและรอยยิ้ม ดวงตาทั้งสองที่มองไปยังสาธุชนเปี่ยมไปด้วยเมตตา มือของคุณยายยกขึ้นพนม พร้อมกับเสียงของท่านที่พูดว่า “ขอให้ทุกคนได้บุญกับยาย ทุก ๆ คนเลยนะ”

วันนี้...แม้หนทางการสร้างบารมี
จะทอดยาวไกลสักเพียงใดก็ตาม
แต่หยาดเหงื่อและรอยยิ้มจากคุณยายในวันนั้น
คือ พลังใจที่ไม่มีวันหมดสิ้น

“กำลังใจ...จากใจที่ใสบริสุทธิ์
ย่อมทรงพลังอย่างไม่มีวันหมดสิ้น”